

20. กลับเข้ารับราชการเป็นซี 9 และซี 10 ในวันเดียวกัน

20.1 กลับเข้ารับราชการเป็นซี 9 และซี 10 ในวันเดียวกัน

อยู่ธนาคารกรุงเทพมา 3 ปี งานก็เข้าที่ทำงานทุกวัน ไม่ค่อยมีอะไรแปลกใหม่ เหมือนเล่นลิเกเรื่องเดียวกันซ้ำอยู่ช้านานแล้ว ถึงเวลาจะต้องไปหาเรื่องใหม่มาเล่น ตอนแรกไปติดต่อบุคลากรที่กรรณมาบอกว่า สนใจอยากได้มากแต่ตำแหน่งไม่มี ต้องใช้เวลา 6 เดือนจึงจะขอตำแหน่งให้ได้

ไปติดต่อบริษัทเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ท่านก็กรุณาเรียกประชุมคณะวิศวกรรมศาสตร์ อนุมัติให้รับเข้าทำงาน แล้วเอาเรื่องเข้าที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยอย่างรวดเร็วต้องขอขอพระคุณไว้ ณ ที่นี้เป็นอย่างยิ่ง

ลาดกระบังส่งเรื่องไปที่ทบวงมหาวิทยาลัย มีอธิการบดีมหาวิทยาลัยใหญ่ท่านหนึ่ง วิเคราะห์ไม่เห็นด้วย ท่านบอกว่า ดร.ศรีศักดิ์ ไปอยู่เอกชน ได้เงินเดือนมากมายก็ควรจะอยู่เอกชนต่อไป ไม่ควรจะเหยียบเมฆมาลงตำแหน่งใหญ่ในราชการ ไม่ควรให้ซี 10 ควรให้แค่ซี 9

ท่านปลัดกระทรวงขณะนั้น ท่านอาทร ชนเห็นชอบ น่ารักมากท่านบอกผมว่า ให้รับซี 9 เกิด แล้วจากที่เคยเป็นศาสตราจารย์ที่นิด้า ออกไปทำงานเอกชน 6 ปี โดยที่มีตำแหน่งเป็นรองอธิการบดี มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มีชั่วโมงสอนภาคการศึกษาละ 2-3 วิชา ทุกภาคการศึกษา เทียบเท่ากับทำงานเต็มเวลาในสถานศึกษา เทียบประสบการณ์ที่อัสสัมชัญ มาบวกกับตอนที่ออกจากราชการแล้วเงินเดือน ซี 9 ของผมจะสูงกว่าขั้นต่ำของซี 10 ฉะนั้น โดยระเบียบของทบวง ท่านสามารถเลื่อนตำแหน่งให้ผมจากซี 9 เป็นซี 10 ทันที

ตกลงผมได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เป็นข้าราชการพลเรือน ในมหาวิทยาลัย ตำแหน่งศาสตราจารย์ระดับ 9 เมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2527 และมีคำสั่งทบวงมหาวิทยาลัยเลื่อนตำแหน่งจาก ศาสตราจารย์ระดับ 9 เป็นศาสตราจารย์ ระดับ 10 ในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2527 นั่นคือ เป็นซี 9 และซี 10 ในวันเดียวกัน ซี 9 ก็เทียบเท่ากับรองอธิบดี ซี 10 ก็เทียบเท่าอธิบดี หรือรองปลัด หรือเทียบเท่ากับทางทหารก็เท่ากับผู้บัญชาการทหาร

20.2 ตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาปัญญาประดิษฐ์และซอฟต์แวร์

ผมเริ่มสอนและวิจัยในตำแหน่งอาจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณิตศาสตร์ประยุกต์ (Assistant Professor of Applied Mathematics) ที่แมคมาสเตอร์ ในแคนาดา เชี่ยวชาญด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข (Numerical Analysis)

พอไปเป็นรองศาสตราจารย์ด้านวิทยาการประมวลผล (Associate Professor of Computing Science) ที่มหาวิทยาลัยอัลเบอร์ตา ก็เปลี่ยนความชำนาญจากการวิเคราะห์เชิงตัวเลขไปเป็นระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ (Computer Operating Systems)

จากอัลเบอร์ตาไปเป็นผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัยคอมพิวเตอร์ที่มีชื่อเสียง ผมก็ทำเรื่องการแปลงภาษาคอมพิวเตอร์ (Translators) และการเก็บและเรียกหาสารสนเทศ (Information Storage and Retrieval)

ไปเป็นศาสตราจารย์ด้านการประมวลผล (Professor of Computing) ที่มหาวิทยาลัยแห่งรัฐนิวยอร์ก (State University of New York) และเป็นทีปรีภษาของอธิการบดีฝ่ายบริหาร ก็เปลี่ยนความสนใจไปเป็นการประยุกต์วิทยาการคอมพิวเตอร์ (Computer Science Applications)

เป็นศาสตราจารย์สถิติประยุกต์ (Professor of Applied Statistics) ที่นี้ด้าก็เปลี่ยนสนใจไปเป็นประยุกต์คอมพิวเตอร์ในธุรกิจ (Business Applications of Computer)

ตอนออกจากนี้ด้า นั้น มีพระบรมราชโองการให้ลาออกจากตำแหน่งศาสตราจารย์ได้ตามประสงค์ ถ้าเป็นบางมหาวิทยาลัยในเมืองไทย เมื่อลาออกไปก็ต้องเลิกใช้ตำแหน่งศาสตราจารย์ แต่เดิณพระราชบัญญัติของนี้ด้าระบุว่า ศาสตราจารย์ที่นี้ด้า นั้น เมื่อออกไปแล้วให้เป็นศาสตราจารย์กิตติคุณ ฉะนั้น ขณะที่เป็นผู้จัดการบริษัท บางกอกดาต้าเซ็นเตอร์ และที่ปรึกษากรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารกรุงเทพ ผมก็ใช้ตำแหน่งศาสตราจารย์กิตติคุณของนี้ด้าได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ต้องเลิกใช้ตำแหน่งศาสตราจารย์

พอมายู่ลาดกระบังเป็นศาสตราจารย์วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ (Professor of Computer Engineering) เป็นสมัยที่เขาสนใจปัญญาประดิษฐ์และซอฟต์แวร์ (Artificial Intelligence and of Software) กัน ผมก็เลยตั้งตัวเป็นผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาปัญญาประดิษฐ์และซอฟต์แวร์ด้วย ได้เขียนบทความวิจัยเรื่องปัญญาประดิษฐ์หลายเรื่องในตอนนั้น

**รูปที่ 20.1 ไปดูงาน
หุ่นยนต์ที่ญี่ปุ่น
ตุลาคม 2530**

20.3 เปิดวิชาอาชญากรรมคอมพิวเตอร์และการป้องกัน

เมื่อมีผู้ใช้คอมพิวเตอร์มากขึ้น ก็มีคนทำอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ เช่น ใช้คอมพิวเตอร์คดโกง และทำอันตรายคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ในอเมริกามีการเปิดสอนวิชาเรื่องนี้ผมจึงเสนอเปิดวิชาอาชญากรรมคอมพิวเตอร์และการป้องกัน (Computer Crime and Countermeasure) ปรากฏว่ามีผู้นี้กว่าตนฉลาด ไปเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษของวิชาผมเป็น (Computer Crime and Countermeasurement) ซึ่งผิดความหมายเพราะ“Countermeasure” แปลว่า “มาตรการต่อสู้” แต่ “Countermeasurement” แปลว่า “การจัดการต่อสู้”

อย่างไรก็ตามมีนักศึกษาหลงเรียน วิชาอาชญากรรมคอมพิวเตอร์และการป้องกัน จำนวนมาก เวลาไปสมัครงานผู้รับสมัครงานก็ถามว่าเรียนวิชานี้กับอาจารย์ศรีศักดิ์ หรือไม่ใครเรียนก็มีภาษีมากกว่าคนที่ไม่เรียน

20.4 ประธานสภาคณาจารย์ที่ลาดกระบัง

พอดีถึงกำหนดเลือกตั้งกรรมการสภาอาจารย์ผมก็ลงสมัคร และได้รับเลือกตั้ง ในการประชุมสภาคณาจารย์ครั้งแรก มีการเลือกประธานสภาคณาจารย์ มีคนพยายามจะไม่ให้ผมเป็นประธาน เขาประกาศว่าให้ทุกคนลงคะแนนอย่างเสรีไม่ต้องคำนึงถึงอาวุโส ไม่จำเป็นต้องเลือกคนที่อาวุโสเลือกเด็กก็ได้

ปรากฏว่ากรรมการสภาคณาจารย์เกินครึ่งลงคะแนนให้ผม ผมก็เลยได้เป็นประธานสภาคณาจารย์ และโดยตำแหน่งประธานสภาคณาจารย์ก็ได้เป็นกรรมการสภาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังด้วย

รูปที่ 20.2 ฯพณฯ เปรม ติณสูลานนท์ และคณะ
รับเสด็จที่ลาดกระบัง

20.5 รองประธานและรักษาการประธานที่ประชุมประธาน สภาคณาจารย์ทั่วประเทศ

ประธานสภาคณาจารย์จากมหาวิทยาลัยทั้งหลายต้องไปร่วมประชุมกัน ณ ที่ประชุมประธานสภาคณาจารย์ทั่วประเทศ แล้วในการประชุมผมก็ได้รับเลือกตั้งเป็นรองประธานที่ประชุมประธานสภาคณาจารย์ทั่วประเทศ

ต่อมาประธานที่ประชุม ประธานสภาคณาจารย์ทั่วประเทศรับตำแหน่งผู้บริหารในมหาวิทยาลัยของตน ต้องลาออกจากตำแหน่งประธานสภาคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยแห่งนั้น ทำให้ตำแหน่งประธานที่ประชุมประธานสภาคณาจารย์ทั่วประเทศด้วย ผมก็เลยต้องรักษาการตำแหน่งประธานที่ประชุมประธานสภาคณาจารย์ทั่วประเทศ

20.6 ประธานกรรมการสอบสวนอธิบดีที่ลาดกระบัง

ที่ลาดกระบังมีอาคารหลังหนึ่ง ผู้ออกแบบกำหนดให้พื้นชั้นล่างต่ำกว่าระดับถนนประมาณ 1 เมตร ซึ่งดูแบบก็เก๋ดี หลังจากเซ็นสัญญาและเริ่มก่อสร้างแล้วเห็นชัดเจนว่าน้ำท่วมชั้นล่างแน่ ฉะนั้นจึงตกลงกันถมพื้นชั้นล่างให้สูงขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้น้ำท่วม ฟังดูก็ถูกต้องดีแต่เกิดปัญหาทางกฎหมาย ประธานตรวจการจ้างเผอิญเป็นอธิการบดีตามกฎหมายเมื่อตกลงกันแก้ไขแบบต้องขออนุมัติอธิการบดี ท่านลี้มไปว่าแก้แบบในฐานะประธานตรวจการจ้าง ตามกฎหมายท่านจะต้องทำเรื่องขออนุมัติอธิการบดีซึ่งก็คือตัวท่านเองแต่ไม่ได้ทำ ต่อมามีการเบิกเงินเป็นงวด แล้วมีผู้ร้องเรียนไป

เมื่อเรื่องการร้องเรียนไปถึงทบวงมหาวิทยาลัยและคดีมีมูล ทบวงมหาวิทยาลัยจึงตั้งคณะกรรมการสอบสวนอธิการบดี ตำแหน่งอธิการบดีเทียบเท่าอธิบดีหรือซี 10 ผมเป็นคนเดียวในลาดกระบังที่เป็นข้าราชการระดับสูงกว่าคือ ซี 11 เทียบเท่าปลัดกระทรวง ฉะนั้นทบวงจึงแต่งตั้งผมเป็นประธานกรรมการสอบสวนอธิการบดี

ในการสอบสวนก็มีผู้มาติดต่อขอให้ประชุมครั้งเดียวแล้วสรุปว่าอธิการบดีไม่ผิดได้ไหม ผมก็ต้องตอบว่าไม่ได้ เพราะถ้าทำเช่นนี้ผมก็มีความผิดว่าบกพร่องต่อหน้าที่ ผมต้องเรียกประชุมคณะกรรมการ พิจารณาข้อเท็จจริงและสืบพยานที่เกี่ยวข้องทุกปากแล้วพิจารณาคัดสิน

ผลการตัดสินก็ออกมาตามความเป็นจริงว่าท่านอธิการบดีทำผิดระเบียบ แต่ไม่ได้หาประโยชน์ให้ผู้อื่นโดยมิชอบ และไม่ได้ประโยชน์อะไรเป็นของตนเอง ฉะนั้นจึงเสนอให้ว่ากล่าวตักเตือนท่านอธิการบดี

20.7 ร่วมก่อตั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์

ระหว่างที่อยู่ลาดกระบังนั้น ผมก็ยังมีตำแหน่งเป็นรองอธิการบดีกิตติมศักดิ์ของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ซึ่งทำได้ตามกฎหมายโดยมีกฎว่าให้อาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐช่วยมหาวิทยาลัยเอกชนได้ไม่เกินสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมงในเวลาทำงานหรืออะไรทำนองนั้น ผมก็ทำทั้งงานที่ลาดกระบังและอัสสัมชัญ แบบงานหลวงไม่ให้ขาดและงานราษฎร์ไม่ให้เสียที่ลาดกระบัง ผมทำหน้าที่เต็มที คือ ด้านการสอน ผมสอนภาคการศึกษาละ 2-4 วิชา ด้านการบริหารผมเป็นผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาปัญญาประดิษฐ์และเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยด้านการบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผมก็ร่วมงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งในฐานะประธานสภาคณาจารย์ต้องเป็นประธานจัดงานวันปีใหม่และวันสำคัญทั้งหลาย ด้านบริการวิชาการผมก็ให้บริการหน่วยงานรัฐบาลและสมาคมวิชาชีพทั้งหลาย โดยในหน่วยงานรัฐบาลผมก็เป็นประธานและสมาชิกคณะกรรมการ หรืออนุกรรมการ หรือคณะทำงานให้หลายชุด ด้านสมาคมก็เป็นนายกและเป็นกรรมการหลายสมาคม

ที่อัสสัมชัญผมไปทำงานทุกคืนตั้งแต่ประมาณหกโมงเย็นถึงประมาณสี่ทุ่ม และวันเสาร์วันอาทิตย์ ท่านศาสตราจารย์ ดร.ชูป กาญจนประกร ซึ่งเป็นอธิการบดีของอัสสัมชัญสมัยนั้นมีการปรึกษาหารือกับท่านศาสตราจารย์ สง่า สรรพศรี ซึ่งท่านก็ให้ผมร่วมประชุมปรึกษาหารือด้วย ช่วยกันร่างรายละเอียดในการจัดตั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์

ในที่สุดเมื่อมีการจัดตั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์ ท่านนายกรัฐมนตรีโทรศัพท์มาที่อัสสัมชัญ ผมก็เป็นคนรับและส่งต่อให้ท่านอาจารย์ชูป โดยท่านนายกรัฐมนตรีเชิญท่านอาจารย์ชูปเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ ท่านถามผมว่าไปเป็นปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ไหม ผมก็ตอบท่านว่าผมสนใจที่จะรับใช้ประเทศชาติในฐานะปลัดกระทรวง ปรากฏว่าท่านผู้มีอำนาจสนทนากลางกันให้อีกท่านหนึ่งเป็นปลัดกระทรวง ท่านอาจารย์ชูปก็ชวนผมเป็นรองปลัดก่อนแล้วค่อยเป็นปลัด ผมก็กราบเรียนท่านว่าขณะนั้นผมเป็นศาสตราจารย์ระดับ 11 ไม่ควรลดไปเป็นซี 10 หรือรองปลัดกระทรวง

20.8 เป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีวิทยาศาสตร์ (ฯพณฯ ดำรง ลัทธพิพัฒน์)

ต่อมา ฯพณฯ ดำรง ลัทธพิพัฒน์ เป็นรัฐมนตรีวิทยาศาสตร์ ท่านกรุณาแต่งตั้งผมเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรี มีโต๊ะทำงานประจำใกล้ห้องท่าน มีการปรึกษาหารือกันเกือบทุกวัน เช่น จะทำอะไรให้กระทรวงวิทย์ มีข่าวออกโทรทัศน์ทุกวัน มีการวางแผนว่าวันไหนจะไปตรวจเรื่องอะไร ที่ไหน ถ้าไม่มีผู้แทนสถานีโทรทัศน์ไปทางกระทรวงก็ต่อโทรทัศน์เอง แล้วนำไปส่ง

ให้ทุกสถานี ปรากฏว่าท่านรัฐมนตรี ดำรง ทำได้ผลดีมาก จากกระทรวงที่ไม่มีใครรู้จักเท่าใด กลายเป็นกระทรวงที่มีข่าวให้คนทั่วไปรู้จัก

ในสมัยนั้นท่านรัฐมนตรี ดำรง มีดำริ จะตั้งสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) มี 3 ศูนย์ คือ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ แห่งชาติ (เนคเทค) ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ (เอ็มเทค) และศูนย์พันธุวิศวกรรม และเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (ไบโอเทค) ผมก็ได้มีโอกาสช่วยท่านรัฐมนตรีหาข้อมูลเจรจากับอเมริกัน ขอกู้เงิน 49 ล้านดอลลาร์ มาตั้งศูนย์เหล่านี้ ระหว่างเจรจาต่อรองผมก็ได้ทุนจากสหรัฐอเมริกา ศึกษาเรื่องศูนย์คอมพิวเตอร์ในเมืองไทย

20.9 ประธานคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรม คำสั่งคอมพิวเตอร์

ครั้งหนึ่งผมกราบเรียนท่านรัฐมนตรีวิทยาศาสตร์ว่าประเทศไทยน่าจะพัฒนา อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แบบที่อินเดียประสบความสำเร็จ ท่านรัฐมนตรีเห็นด้วยและนำไปเสนอ ท่านนายกรัฐมนตรี เปรม ตินสุลลานนท์ ท่านก็กรุณาเห็นด้วย

ตกลงมีประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมคำสั่งคอมพิวเตอร์ มี ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน เป็นประธาน มีกรรมการจาก 3 ฝ่าย คือ ราชการมหาวิทยาลัย และเอกชน ผมก็เตรียมการประชุมโดยของงบประมาณและกำลังคน ปรากฏว่าผู้เกี่ยวข้อง ท่านบอกว่างบประมาณต้องตั้งล่วงหน้าประมาณ 1 ปี ส่วนกำลังคนคราวนั้นมีระเบียบว่า ให้เพิ่มได้ตามอัตราจำกัดมาก งานของผมไม่ได้ตั้งงบประมาณไว้ หน่วยงานก็ไม่มีกำลังคน ช่วย นี่ถ้าเป็นประเทศจีน อเมริกา อังกฤษ หรือญี่ปุ่น ถ้ารัฐบาลตั้งคณะกรรมการพัฒนา อุตสาหกรรม คำสั่งคอมพิวเตอร์ ทางสำนักงบประมาณควรจะจัดงบประมาณมาให้ทันที และทาง กพ. ควรจะจัดกำลังคนให้ทันที

เมื่อไม่มีงบประมาณผมก็ใช้เงินส่วนตัวออกค่าของว่างในการประชุม ส่วนบุคลากร ทางกระทรวงก็หมุนเวียนคนมาช่วย คณะกรรมการประชุมกันหลายครั้งมีผลงานพอสมควร แต่ท่านรัฐมนตรีถึงแก่อนิจกรรมเสียก่อน คณะกรรมการจึงหมดวาระไปด้วย

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมคำสั่งเรื่องคอมพิวเตอร์นั้นเป็นคำสั่ง กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและพลังงาน ที่ 11/2527 เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนา อุตสาหกรรมคำสั่งคอมพิวเตอร์ความว่า

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติหลักในการประชุม เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2527 ให้กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและพลังงาน ดำเนินการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดตั้ง และดำเนินการของอุตสาหกรรมคำสั่งคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

และเน้นหลักความรู้ ความสามารถทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีก้าวหน้าเป็นฐานการผลิต เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปโดยเรียบง่ายและมีประสิทธิภาพ จึงเห็นสมควรแต่งตั้ง คณะกรรมการขึ้นประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. นายศรีศักดิ์	จามรมาน	ประธานกรรมการ
2. นางกัลยา	โสภณพนิช	รองประธาน
3. นายสมชาย	ทยานยง	กรรมการ
4. นายครรชิต	มาลัยวงศ์	กรรมการ
5. นายยืน	ภู่วรรณ	กรรมการ
6. นายปัญญา	เปรมปรีดี	กรรมการ
7. นายมนู	อรดีดลเชษฐ	กรรมการ
8. นายวิรัตน์	เจริญพานิช	กรรมการ
9. นายยุทธนา	บุญยโสภณ	กรรมการ
10. นายเสริมพร	พูลทรัพย์	กรรมการ
11. ผู้อำนวยการกองคอมพิวเตอร์กระทรวงการคลัง		กรรมการ
12. ผู้อำนวยการศูนย์สถิติการพาณิชย์กระทรวงพาณิชย์		กรรมการ
13. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน		กรรมการ
14. ผู้แทนกรมส่งเสริมการอุตสาหกรรมกระทรวง
อุตสาหกรรม		กรรมการ
15. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และอุตสาหกรรม		กรรมการ
16. ผู้แทนสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
แห่งประเทศไทย		กรรมการ
17. ผู้แทนศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีกระทรวงวิทยาศาสตร์		กรรมการ
18. นางอนามัย	สิงหะพันธุ์	กรรมการและเลขานุการ
19. นางจันทนี	โกมลมิศรี	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่พิจารณาดำเนินการพัฒนาอุตสาหกรรมคำสั่ง คอมพิวเตอร์ และให้มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติงานตามหน้าที่ ที่ได้รับ มอบหมายโดยให้รายงานผลการปฏิบัติงานได้ให้ข้าพเจ้าทราบเป็นระยะๆ ทุก 8 เดือนด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 30 มีนาคม 2527

(นายดำรง ลัทธพิพัฒน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์

เทคโนโลยีและพลังงาน

คณะกรรมการได้จัดการประกวดซอฟต์แวร์ โดยตั้งคณะกรรมการตัดสิน ประกอบด้วย

1. ศ.ดร. ศรีศักดิ์	จามรมาน	ประธานคณะกรรมการตัดสิน
2. รศ. ยืน	ภู่วรรณ	กรรมการ
3. ผศ. สุเมธ	วัชรชัยสุรพล	กรรมการ
4. นายวิจิต	ปุ่นวัฒน์	กรรมการ
5. นายเสริมพร	พูลทรัพย์	กรรมการ
6. นายวิรัตน์	เจริญพานิช	กรรมการ
7. นางสุพรรณ	เข้มสวัสดิ์	กรรมการ
8. นางวิไลวรรณ	วิจิตอมรพันธ์	กรรมการ
9. นายณรงค์	รัตน์ะ	กรรมการและเลขานุการ

รูปที่ 20.3 ศ.ศรีศักดิ์กับนักเรียนที่เข้าประกวดซอฟต์แวร์

รูปที่ 20.4 อีกมุมมองหนึ่งในการประกวดซอฟต์แวร์

รูปที่ 20.5 คณะกรรมการตัดสินกำลังพิจารณาผลงาน